

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεωρώντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωση με την οδηγία 2000/34/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 2000, για την τροποποίηση της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας ώστε να καλυφθούν οι τομείς και οι δραστηριότητες που εξαιρούνται από την εν λόγω οδηγία, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

2. να καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προδεσμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Αυγούστου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 195 της 01.08.2000, σ.0041

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που ασκήθηκε στις 6 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-159/05)

(2005/C 132/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την D. Maidani, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 6 Απριλίου 2005, προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη θεωρώντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 2002/47/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουνίου 2002, για τις συμφωνίες παροχής χρηματοοικονομικής ασφάλειας⁽¹⁾ και, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις στην Επιτροπή, έχει παραβεί τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προδεσμία μεταφοράς στο εσωτερικό δικαιο της οδηγίας εξέπνευσε στις 27 Δεκεμβρίου 2003.

⁽¹⁾ ΕΕ L 168, της 27.06.2002, σ. 43.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 7 Απριλίου 2005

(Υπόθεση C-161/05)

(2005/C 132/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την C. Cattabriga, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 7 Απριλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας κοινοποιήσει τα στοιχεία που προβλέπονται στα άρθρα 15, παράγραφος 4, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις αυτές,

2. να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Τα άρθρα 15, παράγραφος 4, και 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2847/93 απαιτούν από τα κράτη μέλη να κοινοποιούν ηλεκτρονικά και εμπρόθεσμα στην Επιτροπή ορισμένα στοιχεία. Οι ιταλικές αρχές δεν κοινοποίησαν εμπρόθεσμα τα εν λόγω στοιχεία για τα έτη 1999 και 2000. Η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη επομένως τις υποχρεώσεις κοινοποίησεως που υπέχει από τις προαναφερθείσες διατάξεις.

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20/10/1993, σ. 1.